

indtagne Talere, blev fulgt. Men vist er det, at efterat det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds den Gang havde deltaget i at afskære dem, der havde en anden Anskuelse end han, Ordet, har han i Dag anset det for passende at vende tilbage til denne Sag ved Allusioner, som dog under den nærværende Sags Behandling ikke lade sig føre videre. Det er denne Opfattelse af den parlamentariske Frihed, som jeg har ønsket at konstatere, og det er altsaa ikke den ærede Formands Optræden, men det ærede Medlems for Svendborg Amts 3die Valgfreds, som jeg har omtalt.

Formanden: Min Bemærkning var heller ikke i mindste Maade rettet imod, hvad det ærede Medlem vilde gjøre gjældende; den var kun foranlediget ved en enkelt Ytring af det ærede Medlem, der kunde kaste et ikke berettiget Lys over Situationen, og som hænger sammen med en lille Forsømmelse fra min Side, idet jeg ikke nævnte de Talere, der vare indtagne. Denne Afvigelse fra det Sædvansmæssige har jeg dog senere raadet Bod paa ved referendo at lade dem indføre i Tidenden. Jeg mindede nu blot ærede Medlemmer om, hvad der vil være fremgaet af Tidenden, nemlig at de Talere, som vare indtagne, vare Talere fra alle Sider i Salen.

J. N. Hansen: Jeg er ikke vendt tilbage til denne Sag, men jeg har kun nævnt den for at stille den sammen med, hvad der her ligger for. Jeg tror, at dette er berettiget og endnu mere berettiget, end at den ærede Taler kom tilbage til at omtale Krigsafførelser.

Berg: Om de Replikker, der ere blevne vekslede mellem de to ærede sidste Talere, skal jeg kun sige, at denne Sag slet ikke behøver at være afsluttet. Det ærede Medlem kan jo faae den frem i en anden Form. Hvad angaar de Bemærkninger, der ere blevne anførte imod Lovforslaget, ønsker jeg at sige et Par Ord derom. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgfreds (Sindenburg) udtalte, at han i Forslaget saae Kongens Forrettigheder krævede. Sagen, mente han, var Noget, der henhørte under Administrationen og ikke vedkom os (Sindenburg: Det har jeg ikke sagt!). Har det ærede Medlem ikke sagt, at Kongens Forrettigheder bleve krævede? (Sindenburg: Jeg har sagt, at Sagen ikke burde fremmes ved Thingets Initiativ!). Det ærede Medlem udtalte utvivlsomt de anførte Ord; men det glæder mig, at Tanken falder tilbage, og at det ærede Medlem finder, at det er en fuldstændig berettiget Øjenstand for Lovgivningsmagten, saa at vi i den Henseende ikke ere uenige. Spørgsmaalet bliver altsaa, hvor vidt det skal fremmes ved Regjeringens Ini-

tiativ eller ad privat Vej. Det private Initiativ har i dette Tilfælde ganstke anderledes Meget at kæmpe imod end i huiuset som helst andet Tilfælde, og jeg tror i min tidligere Udtalelse at have sagt, at det er mig fuldt og klart bevidst. Et Lovforslag, der indbringes ved det private Initiativ, kan jo ikke blive Lov, undtagen for saa vidt det finder Regjeringens Tilslutning. Heller ikke dette Forslag kan blive Lov uden Regjeringens Samtykke, og dette, vil jeg indrømme, ventede jeg heller ikke, selv førend jeg havde hørt den ærede Conferencespræsident, dels paa Grund af den nuværende Tids Bestaffenhed og dels paa Grund af den nuværende Regjeringens Bestaffenhed. Det ærede Medlem kom ind paa flere andre Ting, som stod i en meget løs Forbindelse med det, her omhandles. Han talte saaledes om Kongemagt contra Republik. Skulde han derved sige til, at Kongemagten trænger som en nødvendig Støtte til den Slags Ting, som her er nævnt, og som er kaldt med mange smukke Navne, saasom tydsk Klingklang og Ranglerier, skal jeg gjøre ham opmærksom paa, at jeg tror, der gives bedre Støtter for Kongen og Kongemagten end dette Væsen. Det er vistnok en temmelig almindelig Opfattelse, at Folkets Kjærlighed er den største Støtte for Kongen og Kongemagten, og det vilde vistnok se daarligt ud, hvis Kongen ikke havde Andre at støtte sig til end den Slags Folk, som Kongemagten havde vundet ved disse Ud nævnelser. Det kan endog saa stundom hænde, at de ikke ere de mest hengivne, naar saadanne Forhold indtræde, at de virkelig skulle prøves. Det har Historien flere Exempler paa. Det ærede Medlem meente, at vi levede under lykkelige konstitutionelle Forhold, men under ulykkelige politiske Tilstande. Jeg skal ikke sige, at der dert ligger nogen bestemt Selvomstgelse. Lykkelige konstitutionelle Forhold, sagde det ærede Medlem, det vil sige, han glædede sig over den Forfatningstilstand, vi have, og dert har heller Ingen modtaget ham. (Wintjer: Da siger jeg ham imod!) I Dag i hvert Tilfælde ikke, men det kan være muligt, at vi kunne komme til at sige ham imod, naar Tiden bliver større, deri kan jeg være enig med det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Wintjer). Det tegner allerede godt dertil. For at det imidlertid skal kunne bevises, at det er lykkelige konstitutionelle Forhold, vi leve under, siger jeg, at vi først maa have Grundloven gennemført paa en noget anden Maade, end det behager det ærede Medlem